

چکیده

سرپرستی زنان خانوار به عنوان یک مساله اجتماعی شناخته شود، مشکلات و موانعی است که در دنیای بیرون بر سر راه سرپرستی زنان به وجود آمده و باعث می شود تا زنان سرپرست خانوار به عنوان قشری آسیب پذیر شناخته شوند. پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین احساس حقارت و حمایت اجتماعی با بهزیستی ذهنی زنان سرپرست خانوار انجام گردید. روش پژوهش حاضر از نوع توصیفی همبستگی بود. جامعه آماری این پژوهش عبارتند از کلیه زنان سرپرست خانوار ا شهر رشت در سال ۱۳۹۶ می باشد. برای تعیین حجم نمونه از روش در دسترس استفاده شده است نمونه آماری شامل ۱۵۰ نفر زنان سرپرست خانوار هستند. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه تنظیم احساس حقارت و حمایت اجتماعی با بهزیستی ذهنی بود برای تجزیه و تحلیلی اطلاعات بدست آمده با استفاده از روش تحلیل همبستگی و رگرسیون چندگانه تحلیل شد. باتوجه به نتایج، متغیر احساس حقارت به صورت منفی و معنادار بهزیستی ذهنی را پیش بینی می کند. متغیر حمایت دیگران هم به صورت مثبت و معنادار بهزیستی ذهنی را پیش بینی می کند ($P < 0/01$).

کلید واژه: احساس حقارت، حمایت اجتماعی، بهزیستی ذهنی، زنان سرپرست خانوار.